

Ľudia

Peter Cmorik

Za oknom mráz, dívam sa von,
nechcel by som byť bezdomovcom.
Umývam sa teplou vodou,
svetlo zapínam.

Holím si tvár, uvarím kávu,
prečítam, tlač už tri dni starú.
Vychutnám kľud dobrého rána,
vonia mi káva.

REF.

Pobožkám tých, ktorí sú pri mne, veď ich mám rád.
A spokojný úprimne, mám oči v slzách.
Keď také ráno príde vždy zastavím svoju dušu na chvíľu.

Niečo je v nás, stále to cítim,
pri srdci mráz a prekážka v mysli.
Či rýchlость dní, kolobeh stály, na čele vrásky.

REF.

Skúsme byť z tých, čo túžia byť ľudia z mäsa kostí.
Býť spokojný úprimne, tešiť sa z dní.
Keď taká chvíľa príde vždy zastavím na moment môj svet.